

ДІЛО

Видавництво Спілки „Діло”.

Торгують нами.

Львів, 5. вересня 1918.

„Німеччина готує Керовіству Польському призначити престори в Литві і Холмщині, свободу як тільки Польща зможеться австро-польської ревізії і пристане на міжнародну польську ревізію; натомість Австро-Угорщина внесить ділу Галичину в поділку з Польщею, а демонструє такої самої тривкої спілкування з Польщю, як уже має в Угорщина...“

Отже зміст тих предложеній, які осередні держави, кожда від себе робить Польщі, щоб відмінити притягти на свою сторону, і які є предметом тих нарад, які тепер відуть у Відні з мігрою приїду німецького секретаря заграва.

РЕДАЦІЯ	
І АДМІНІСТРАЦІЯ:	
Львів, Ринок 10., Н. пов.	
Конто почт. шахан. 26.726.	
Адреса тел.: „Діло—Львів“.	
Число телефону 565.	
Рукописи редакція не звертає.	

ПЕРЕДПЛАТА	
в Австро-Угорщині:	
місячно	5— К.
чвертьрічно	15— *
піврічно	28— *
шільорічно	56— *
у Львові (без доставки):	
міс.	4— К.
чвертьрічно	12— *
піврічно	22— *
шільорічно	44— *
в Німеччині:	
піврічно	28— М.
шільорічно	56— *
За заміну адреси платити ся 50 к.	

Ціна оголошень:
Ради, листівки, драматичні актів кількох 80 к., в художніх 1 к., в олонетиках 100 к., в розмі- шальній частині перед або за концеп- таках 2 к. Некрологи з к. Симпо- зіуми других виділів. Фондо- зення на суму 1 кількох художніх
Постійні оголошення не обслугову- ються.
Одна примірник комісії у Львові 16 к.
на проміній 20 к.

Начальний редактор: Д-р Вацміль Панайло.

По повороті Лизогуба.

Київ, 3 вересня 1918.

Останнє засідання ради міністрів відбулося під проводом голови міністрів Ф. Лизогуба, який повідомив раду міністрів про результати своєї закордонної поїздки.

Говард державного секретаря д. Дчити відмінивши дати представникам преси відомості про подроби цього засідання, заявивши, що на цьому засіданні розглядалися справи надзвичайної державної важливості, і тому він не може інформувати про це пресу.

Гетьман Скоропадський в Німеччині.

(ТБК) Берлін 4. вересня 1918.

Сьогодні вечером прибуває сюди окремий поїздом з Києва гетьман України генерал Скоропадський.

Він зложить ціареві візиту в замку Вільтельмсгаузен і задержиться кілька днів в Німеччині.

Німеччина і Україна.

Гостини німецьких професорів в Українському Національному Союзі.

Київ 3. вересня 1918.

До Києва запрошені відомі наукові німецькі сили в проф. Зерінгом на чолі, щоби прочитати тут ряд лекцій для німецьких офіцерів. Керівуючись їх побудом, Український Національний Сейм запрохав духовників провідних кіл німецького народу на таврійську вечеру, яка відбулася у суботу 31/8, в готелю „Континенталь“. На ці сходили, яких не було близькими культурними силах німецьких і вкраїнських, відійшлися від німецьких професорів, багато відомих наукових і громадських і політичних українських діячів, з яких називемо проф. Туган-Барановського, проф. Сталь-Стоянського, проф. Тимченка, проф. Швеца, проф. Фещенка Чопівського, в бувших міністрів сенатора Шедухіна, Сидоровича, Грекова, Шакеяла, голову комітету Національного Союзу Ніковського, сенатора Марголіна і багато інших в числі більше 60 осіб.

Товарицьку гутірку розпочав голова Національного Союзу д. Ніковський, який запрошуєвав на галеву проф. Туган-Барановського.

Проф. Туган-Барановський вітав дорогих гостей мироткою кромовою на українській і німецькій мові, в якій висував кілька завдань і організацію гospodarstva цього вечера, Українського Національного Сейму, при чиїм захисті ставав силомістість Інтересів Сім'єстійності України і Німеччини. В німецьким народом, а головно в Боге духівних і проповідниках, український народ бачить своїх приятелів і компанічиків в державному будівництві України. Відчинючи гутірку, проф. Туган-Барановський запрохав залишуватися до голеси.

Перший забрав слово сенатор поважної міщанської професорської колегії, тайний радник проф. Зерінга який в своїй промові, виголосій в великих ораторських талантом підкреслив свою працьливість до самостійницької української ідеї. Це працьливість не є висловом якогось розантиму, але має глибоке коріння в спільноті інтересів обох великих націй і зонах із пануючою у більшості німецької відомової інтелігенції і німецького народа. Відразі, є серед місцевих русофільських течій, проповідованія діяльності газетами, однак не від течії, ні ці газети не мають настільких впливів, щоби могли перемінити курс німецької політики на сході Європи, курс, якого єдиним з найважливіших завдань являється створення в Україні силької і могутньої держави. Всі ці факти, що німецькі комунітування вималяють як раз їх, професорів, прихильників української ідеї, для відповідів німецьких офіцерів на Україні, може запокоїти українські громадські кола, що цей курс не перемінить я. В своїх викладах професори обґрунтують не тільки поговору, але необхідність існування самостійної України, за рахунок і будучину якої промовець підносять тези.

Другим в чергі промовляв відомий економіст проф. Вебер. Погоджуючись зі своїми словами своєї шановного колеги, промовець висловує економічну спільність Інтересів обох

націй. Однак не одна вона тільки єднає оба народи. Як тепер складаються відносини, треба приступити до будої „континентальної“ Європи. Одним словом це можуть бути і безперечно Німеччина, а другий мусить лежати десь на сході, на розвалинах колишньої російської імперії. Цей стовп мусить лежати тут, на Україні, на тій просторій культурній землі. Промовець був вранці в Софійській церкві й оглядав фрески в Німеччині і наявіть в Італії. Український народ — давній культурний народ, який привів свою культуру в северозахідного-морського культурного всесвітка, в Візантії, так само давній, як німецький, що вивів свою культуру в Рим. Та не дивлячись на свою давність, оба народи молоді. Промовець сказав один англичанин: Ви німці — народ неосторожний, бо молодий. Це тішить промовця, бо тільки молодість має будучість і тому він підносить свою чарку за молодість і свігу будучість обох народів.

Д. Мисита Шаповал, вітаючи гостей, як один з господарів вечера, підніс величі залишувати українського народу, зорганізованого в Центральній Раді, який вине на своїх плечах першу і найгужчу роботу колання фундаментів і кладення підвальних під державну українську будівлю. Цю працю, тепер вже трохи легшу, але все ж таки не лежку, буде продовжувати той сам український народ, зорганізований і згуртований в український національний союз.

Д. Хомик, вітаючи гостей від імені української преси, в своїй промові від підніс, що треба жалігі, що духові провідники німецького народу приїхали так пізно. Як би вони приїхали раніше, вони б недопустили до цих поширок, яких, на жаль, не уникала німецька політика, вони б були допомогли з'орієнтуватись правильно німецькою офіцерству й німецькою громадянством, яке дістає свої інформації від ворожих українських держав кол. Тут приїжджають кореспонденти газет, які дивляться на справу північно. Бачучи врусифіковане місто вони думають, що Українів цілком не має і він напрімі баламутить опінію публічну й старається посварити два дружні народи. Однак ці зневісні слова, які ми почули від духовних провідників народів, переконують нас, що все те, що в Німеччині культура й розумне, — те все за нас. Бесідник підносить свою чарку за культурне единання обох народів, знаючи, що це є найтривіальніша основа до порозуміння. Уряди міняються, народи їх культури й їх обопільні віносини остаються.

Промислове значення України підніс професор Фещенко-Чопівський, про міжнародне становище України забрав слово сенатор Шелухін.

Не дивлячись на ускладнення, промовець оптимістично дивиться в будучість. Україна вийде з свого тяжкого міжнародного становища, як сильна самостійна держава. Про-

(ТБК). Відень, 4. вересня 1918.

На нарадах між державами секретарем Тікці і бр. Буряком, які вістися-муть також через західний день, обговорює усі біжучі справи, в першій пір польське питання. Одна з цих справ чи можна сказати, що віденські наради доведуть до окончного подавлення польської справи. Можна стверджати, що під час цієї наради настягнено збіжництво. Бувши відмінний поступ, може австро-Угорщина і Німеччина погодилися що де сього, як вони зможуть відноситися до спорів, коли вже відомі залоги держави згадані відповідно до польської ревізії, і гасло австро-польської ревізії. Коли не відійтися австро-польської ревізії, тоді може відійтися польської ревізії. Коли не відійтися польської ревізії, тоді може відійтися польської ревізії.

На віденських нарадах може бути також обговорена думка польського кабінету, бо на відмінне нового кабінету належить вважати, що по скінченню віденських нарад, в наступнім часі мають розпочатися переговори з представниками Польщі.

українську правну свідомість говорив д. Лещенко.

Невічайно інтересну промову про необхідність аграрної реформи сказав деп. Ніковський.

За недбання цього питання підригають самі основи української державності. Нікто думає тільки цифрами, а український селянин образами й фактами. Ось який селянський сильогіз, необхідний не тільки для України, але й для Німеччини. Перша прем'єра: Буга Центральна Рада, не було Німців, була земля. Друга прем'єра: Німа Центральної Ради, стали Німці, стали Українці, нема землі. Конклюзія: Геть Німців, і геть Українців. І в тім саме лежить щільний траїв. З цього становища можна вийти тільки при допомозі розумної аграрної реформи.

Говорив ще також проф. Смаль Стоцький, який підніс невічайну заслугу німецького народу біля національного освідчення широких мас українських полонених.

Дуже гарну промову, не так промову як дискусію ученого фахівця — генерала, ставив генерал Греков про значення армії для держави й про її організаційні принципи.

Одною з останніх була промова проф. Лютера на російській мові; Промовець підміс в вечора дуже приємне враження, бо перевівся, що неправдиві наклепи не на че б то Українці не мали культурних сил. Цей вечір, на якому відрізнялися стільки визнаних сил дає доказ чогось цілком противного. Коли вернемося до Берліна — каже промовець — ми на усіх рогах вулиць кричатимемо: Живе Україна, розвивається.

Тому що вже була досить пізня година, шановані гості почали прощатись. Замикуючи вечір, проф. Туган-Барановський висловив від імені всіх гостів служити знаменитим ученим усім інформаціям. Й запрохував їх частіше заходити до „Українського Клубу“, де відбувається українська інтелігієція.

У. С. С. на Україні.

Власна допись „Діла“.

Київ, 2. вересня 1918.

Вийшов такий урядовий комунікат:

В суботу 31. серпня Яновельм. Пан Гетьман приняв делегацію від полку Січових Стрільців в складі полковника Коновалця, старшин Мельника, Кучабського і Матчака. Устами цих старшин склали Січові Стрільці на руки пана Гетьмана заяву, що вони все готові послужити Українській Державі, не жаліючи для неї нічого, що вони свідомі своїх обов'язків, які тепер приймають на себе, і впевнені в цьому, що виконання своїх виконань і надій на їх покладаних не заведуть. Відповідаючи на це, пан Гетьман сказав, що сразу організації полку Січових Стрільців він вважає дуже важливим так як він сподівається, що цей полк буде одною з перших справжніх боєздатних одиниць, на які можна буде покладатись, що його дуже тішить праця біля утворення цього полку, який готовий слу-

клім поліцьким.

Така пригоди.

Оповідання.

(Дальше.)

Вже як приїхав під і дик і стали його класи в труну. Оксана зрозуміла весь жах свого майбутнього життя і зстрашним криком „я не хочу його хоронити!“ хотіла собою закрити труну, але й віяли під руку і одвели до печі.

Люде гомоніли:

— Бідна Оксана, що вона тепер буде робити сака в маленьким діткам?..

— Так, так! Справжнє горе, тай годі! А він лежить собі спокійно, як нічого такого й не сталося...

— А так, так! Лежить собі...

Яке Йому зіло до того, що буде робити бідна сака в маленьких діткам.

Добре Йому лежати в труні. Егеж Йому тепер нафікраще собі лежати і щічого не знати, що діється навколо Його.. А вона, бідна нехай хоч головою об «тіну» бетися...

А пастух лежав, як води в рот набрав..

Здавалося, що він тільки висунув жінчині смок..

Заспівав пісні „вічної пам'яті“, ваяли люде труну на олезні і вирівняли Його на цвинтар. Дорогою де кілька раз зупинялися і читали євангеліє, а на цвинтар прийшли перед заходом сонця..

Коли від відправив першу панахиду і зачепив гріб, всі люди пішли до дому, а залишилися тільки два ходачі, які поспішили за-

жити Україні! і так широ і отверто звертаєсь до цього з цією заявою:

В дальший довгій розмові пан Гетьман дуже цікавився цілою низкою питань, звязаних зі справою організації полку, піднесеніх делегатами, і виявив побажання, щоб поділ як найскоріше скінчив свою підготувальну роботу та як найскоріше розвинувся і розпочав працю біля відшкіння підстав української держави.

Між іншими пан Гетьман підкреслив, що він дуже уважно ставить ся до долі Українів Галичин. Йому дебре відомо, як дарогі для них ідея української державності і незалежності, скільки терпіння і турбот вони перенесли за своїмрії, як дружно і одностайно ставали вони зі зброєю в руках в її сброні, не жаліючи крові і життя. Цих високих почутів і змагань він не може не оцінити і приложити всіх своїх ста-

рань, щоби зможли Галичине і надаліше залишилось тут на Україні, це їх сили і адміністрація при державі такі потрібні і їх співробітництво при державі нім будуванні таке цінне.

Головна Рада галицьких, буковинських і угорських Українців у Києві з увагою на небезпеку, яка загрожує від ювініх ворогів самостійності Української держави, одержавши згоду українського правителства на останніх своїх засіданнях відшкінити на наві Січових Стрільців і всіх інших відшкінити свій гороханський обов'язок і вступити в ряди Січових Стрільців.

Дізналося, що головна кватири відшкінити на наві У. С. С. буде в Білій Церкві, в Яготині, як спершу говорилося. Після розгляду відшкінити буде полк У. С. С. переведений у Київ.

Парад I-ої української стрілецької дивізії.

(УТА). Київ, 3. вересня 1918.

В неділю на майдані Катерининської вулиці відбувся парад першої української піхотної дивізії, сформованої у Володимирі Волинському з бувших військово пленених офіцерів і солдатів Українів. Біля 11-ї години ранку на майдані вистрілились частини дивізії, худи прибули голівникомандуючий німецькими військами на Україні генерал фон Кірхбах, начальник Його штабу генерал Гренер, німецький посол барон фон Мун, австро-угорський посол граф Форгач, військовий міністр генерал Регзіз, товариш військового міністра Лігнізу, товариш міністра закордонних справ Палтіз, майор німецької служби Яреш, чин військового міністерства, німецької та австро-угорської командування, гетьманського штабу та гетьманського конвою.

Рівно в 11 години ранку прибув на автомобілі Гетьман в супроводі старшого осаула Зеленевського та осаула Криши.

При наближенні Гетьмана військо взяло на караул, хор сердюків виконав національний гімн. Яновельможний пан Гетьман пройшов вздовж фронту дивізії, витягнувшись в козаках.

Після цього на майдані відбувся молебень, під час якого священик дивізії сказав тепле слово.

По скінченні служби, війська пройшли перед яновельможним паном Гетьманом церемоніальним маршем.

Ратифікація додаткових договорів в Москві.

Троцький президентом найвищої воєнної ради.

МОСКВА, 3 вересня (Тіб). Виконуючий комітет ратифікував вчера додаткові договори до берестейського мирового договору.

По ратифікації зложив Троцький звіт про положення на фронті, яке називав корисним.

Троцький іменуваний президентом найвищої воєнної ради, провідник Лотишів Вічеслав Чачиним вважає.

Росія в огій домашньої війні.

МОСКВА, 4. вересня (Тіб). В залізничному на Узецького і рабієво в англійській амбасаді в Петрограді виконавши вирази свого 500 озобах, між тим на 50 Англійців. Він

нину відшкінчав автікача, а Терешко з силою розірвався застушені і ударив мерці по голові. Інші намити схилів були голову, і ділі знялиши в гору і ще ще крикнув, але що він крикнув, трудно було розібрати, бо важкий і ніхти не відрізняється від іншої відшкінчання.

Потім обидва відбігли від ями і з іншими стояли мозчки, чогось прислухавши. Було тихо і вони макінець відважилася застути, та й то шептом. Перший загазив Грицько:

— Що це воно таке?

— Бій Його снає Божа.. Нещастя постало на нашу долю.. Не так то якою він звівши, так от хотів помститися, — сказав Терешко.

— Що ж нам робити?

— Нічого.. Давай будем засновати співництво, та вінчичем шіцніше, а потім треба з цими зробити зілка, та гарненсько привезти Його..

— А потім що?.. Будемо мечати?

— А хто Його знає, як тут бути?.. — сказав мечати і може сказати.. До цього треба піти і все розказати, бо не зможу діло..

Скорі була засипача яма, то обидва відібрали в куток цвинтара, де росла стара лісина, відчакнували одну гілку, витягнули і забили Його в могилу. Зробили звіту за гробок, вони перекрестили і подалися до села.

мін Новгороді страчено 41 членів уряду. В Москві і інших місцевостях тривають дії звільнення і розстріли. В огністих статтях захищається антикапіталізм, що вона хоче купити Раду в морі крові і нещастя.

Ленін жив.

МОСКВА, 4. вересня (Ткб). Стан здоров'я Леніна є довоючий, однак не виключені ще хвороби.

„Боронися німецька вітчина“!

БЕРЛІН, 4 вересня (Ткб). Польський міністр Гіденбург видав відповідь, в якій заявив, що непріятель намагається затримати духа в Німеччині і поширює військові погодки, аби зловити внутрішню силу Німеччини. Гіденбург вказує на те, що Німеччина вимушила військо на сході, всія має досить сили, аби зробити се й на заході, якщо участи Американців. На відповідь колишній Німецький повал в руки така трупинка в виді летючого листка, він повинен знати, що вона походить від ворога. Важаючи на військо й народ до єдності, кінчить начальник військ: „Бороться німецькі жовніри, борони європейську вітчину!“

Міністри в брідському повіті.

Нам пишуть: Дня 28 серпня приїхали міністри до Бредів. З міністрами пріїхав і намісник. Розпочалися авдіції: Міністер робіт п. Гоман з п. камінником принимали разом в канцелярії начальника стації. По депутатіях уряду, ради позитової, ради громадської в Бредах представилась Експ. мін. Гоманові і намісникові депутатів філії „Сільського Господарства“ в Бредах, яку провадив п. М. Кононин, котрій разом з міністрами приїхав зі Львова. Всілік депутатів входили в виділу філії пп. Сабіт і Софран Глібовицькій, Наг. Демчук, Сев. Левицький в послем Ст. Нижаревицькі і 14. селян в найбільше винищених сел судового повіту Броди. Зі судового повіту Підгінів ждали депутатів наших священиків і селян в Пеняках — де достойники мали задергатися — вислухати бажань населення і об'єднати найбільше винищених села Пеняки, Звіжель, Чемерів. По українській промові діл. п. Гомана вручено йому меморіал.

На промову, яка почалася ваявою льсяльності і вірності царю і домові Габсбургів, підгінів міністер Гоман по німецьки, декуючи і висказавши слова, і прирікаючи, що ц. к. країні слід спішити з найвищачнішою поштою тежко навішенню населенню. Обі експ. веталиши широ від всіми членами депутатів і експ. Гоман го німечани і й намісник сільською новою розпінувались про бажання і бол. населення. У всіх одна просьба: дайте життя, збіжа на нас — поможіть набудовати житла — європейські нас знову утрете перед вімою.

Авдіція в початку урядова перемінилась селян в ширу погоди — селяне отверто висловували свої бажання намісникам — а селяни давали відповіді, які вливали надію, що така робота і будівництво вже рушиться в тій першій точці, в яку від самого початку кстрягло, що нема тут гості ні потрібних грошей ні матеріалу і допомоги нині З/Х. по діючій експозитурі нічспіла до нас асигнація на 4000 чор. на її уряджене. (Гарно, правда?) але се вже до авдіції не належить.

В час бесіди, підносив намісник два рази патріотичне і повне посвяти зазоване селянин: „braves Volk“ се були часті вислови на експ. Авдіція тривала досить довго, аж п. Гоман звернув експ. увагу, що час ідти да. Міністри оглянули мімоходом місто і гості відійшли до Підгінів, тут у о. Де міністри поспішили і поїхали далі на Збрів, Тернопіль.

До Пеняк, де ждали депутатів селян, священиків і дідичів — не заглядали — рівно ж не відійшли звінчених сел Чемерів, Пеняк — Звіжель — їх село знову в плавні. Не видили ні однієї винищеної села — не видили людів — але винищених селян — не видили сизи нужені. Привезли дорога — невідійшла, в автомобілі відійшли. За то в однім дні обіходи і заїздами 4 днів, Броди, Золочів, Тернопіль, Буча. Яке багато виробить собі Експ. з тих тяжких відходів! втратах, які поїхані, „люстрою“ коні, які осудять читачі. Чи таке винищенні і північні положення і потреба винищування сподівану користь. Побачивши, що населені цілими годинами

жили на міністров і не виділо їх навіть з двох

ка, не могло виявити свої бажання і жалі, викликalo дуже приємне розчарування і завід. Мусить в признанні сказати, що намісник і управитель староства брідського дуже додавав, щоби конче побачити бедай дія, тра винищених села, хочби потреба в гостині не приватну зіхнати дорогу, щоби лише своїми очами поглянути на то озброєні, агарища, ії рози піля доси ще подротовані дротами і її інші стрілані мита надармо. Експ. п. міністра прирекли, що в п'ятницю 6. вересня має поїздити гофрат Королевич, щоби сей оглянув найбільше винищених житла, оселі і землі спр. земділнені. Управитель староства на двох сесіях по-неділкових в Бредах звівав війтів просбі чи склино звільнив винищених гнати панів з Відні і їх предложилі стоять просбі і бажання. Бідні люди тішились надією, що таки хтось там в гері вийметься іх недолю і побачить їх нужду — біду, осунуть сльози; що прайде та кім так тужно виждана поміч, якої доси майже ве виділи, ні чули.

Свідоцтво боєвій справности наступних війск серед найтищих альпійських відносин. В області Семи громад живішша стежна діяльність.

Відворот Німців на широкім фронті.

БЕРЛІН, 4. вересня (Вольф) Урядові: По обох боках Лінії непріятель серед по-дійшов до лінії Wulvergem Nieuwe-Bas St. Maart-Lavenleie Richtenburg St. Vaart. Наші військи від-діли школи візута в усіх сих маліх біля виладі та наступні звірди вину полонені.

На боєвиці між Скарпено і Соммою проминув день супоїдно. Протягом передостанньої ночі наші війська відступили на лінію Antwerp-Moerbeke Melancourt. Сі пересування приготувані вже під кількох днів відбулися по пляму і без перешкод зі стороною ворога. Противник пішов вагаючись за наші щільно популодні.

На боєвиці між Maisans i Peronne непріятель своїх наступів вчора не повторював. По обох боках Neuve виконали Французи сильніші війська, які буде звернені особливо на високорівні між Champaigne і Базу. Непріятеля, який тут чотири гази без успіху наступав, відбато і в прочих відтінках. Над Aisne стежні бої. Винищили непріятеля проти Concy le Chateau не вдалися.

Між Ailette i Aisne Французи враз з Американцями і Італійцями по-дуже сильні обстрілі кілько разів відновляли наступи; кілька разів по-дуже викватим рукохваті блою іх відверго.

На південь від Ripon привели мін з успішного вилазу Французькі розі відомих і кулеметів.

Вечером: Між Скарпено і Соммою непріятель посувався до нашіх незахідних станиць. Між Ailette i Aisne відперто нові наступи Французів.

Чехо-Словаки воюючою державою.

ВАШИНГТОН. 4. вересня. Американське правительство признало Чехо-Словаків вожуючою державою.

НОВИНКИ.

Львів 5. вересня 1918.

— Острів Хортици. До „Нової Ради“ пишуть, що історичне місце, острів Хортици не треба від сумісному стам. Головна частина Його, де була саме Січ, має вигляд пустеля. Довгими ридками з північно-східного боку острова тягнуться чотирезуги, сідли курінів, де живи наші славні предки запорожці. Недалі від Дніпра стоять невеличкий хрест, — на ньому написано, що тут „стояла церква бывшій захід запорожської сіті“. Трошки нище — другий хрест, який поставлено вже заходами 2 го січового полку у 1917 рці. Церква запорожської Січі перевезена ще відстать при Катерізі II, до Полтави, де вона перебував досі. Таке історичне місце, як острів Хортици, те місце, де саме була Січ, не повинно надалі залишитися в такому сумісному вигляді. Требаб вегайні потурбуватися, щоб церкву будо перенесено в Полтаву, на те місце, де вона стояла перш. Крім того треба показати, що сей острів для нас „свята земля“, а не „разбойничий гніздо“, як Його часто називає „руський чоловік“.

— Посольські будинки і соціалістичне правительство. Денесить київські газети: Українська міська делегація відходила перед світським урядом через ресійську міську делегацію, щоб українські посланці у Відні, Софії й Константинополі буда представлена частина будинків російських посланств у відповідних містах. На це по уточненню відповідної українській делегації, що на жаль соєтський уряд не може задовілити цього прохання Українців.

— Лічітатія кінні для евакуованих. Красне Товариство господарське „Сільський Господар“ подіє до загального відома евакуованих: Централь для господарської відбудови Галичині віддає до розпорядження „Сільського Господаря“ 71. конів евакуованих в Білогородчанах для відмінення, бо виглядають дуже марко. В порозумінні з Централею відбудови Галичині будуть вони продані на лічітатій дні 17. вересня 1918 р. о год. 10. рані в Білогородчанах евакуованим виселення, тим часу забрано коні в бараках. Перш, відто купна будуть мати евакуовани в баракі, які використають квітом відборання коній, атлад, по-відхіюю своєї філії „Сільського Господаря“ в якій буде встановлено, що приступанчай до лічітатії господар був евакуований, та що йому таї кін

Петлюра на ВОЛІ.

Київ, 2. вересня 1918.

Голову Управи всеукраїнського Союза Земств С. Петлюру, котрого на домаганні п. Лизогуба свого часу арештовано ніби за конспірацію в підпілі повалення теперішнього правительства (Лизогуба іпсісма верба: „Ми Петлюру арештували, бо не будемо ждати він від нас врештует“), вивущено з луцянівської тюрми в суботу 17. серпня.

З італійського боєвища.

ВІДЕНЬ, 4. вересня (Ткб). Урядово:

В північній частині просміку Токале наші гірські відділи видерли корогви в несподіваному виступі Puerto San Mame (3.692 м) і Monte Mame (3.536) та відшах ледовець 3.502. Се діло серед вічного леду й снігу дас найкраще

В НІНІ
,КОПЕРНИК”
 вул. Коперника ч. 9

відбуде. Одинок коній 50 штук і 180 худоби будуть бути привезені в баракі Гайцьозьких до Галичини в жовтні с. р.

Посольські землемірні і наряди в агутальних спорах. Місцеві запросити місія В. П. Вадиць, вагітніх їх відкорчювати в кожній громаді. Чотирнадцять Теребовельщини, Будзанівщини та Микуличчини на місольські хідники і наряди в спорах політичних, економічних і пресвітільних, які відбудуться в Микуличині в понеділок дня 9 вересня; в Теребовлі у вівторок дня 10, вересня; в Чорткові в четвер дня 12, вересня н. ст. с. р. Час зборів: 2 година попідгодини. Місце зборів вкажуть місцеві органи. Окрім того відбудуться такі збори в поєднаніх громадах мого відборчого округу. Желіб прошу подавати по можливості на письмі в точній наведенні імен, часу і фактів. — Проф. д-р Олександр Келесса, писець до Державної Ради.

Західом країнка української молодіжі відбудеться в суботу дня 7. вересня 1918 в міській салі муз. тов. І. Миколи Лисенка ул. Шашкевича та 5/II товарищі складин. Початок 4 год. 3 вічор. В програді таці з катихіоном. — Komitet.

Зелінічні шини, які траперзи до будови хат, стаси, м'сток, огорожа, тощо можна набути до висоти 5 том (під вагон) безпосередньо в кождій відьми 13 дирекції у Львові, Krakow i Staszic, а більше як 5 тон належить внести в подання до ц. к. міністерства землістії (к. к. Eisenbahnministerium in Wien, Elisabethstrasse Dep. 10). В залежності треба подати скількість і довжину пітрібних шин з відомістю, що вони будуть уживати власну відбудову. Подання не має бути півтарджене через греківський уряд. Можна також збирати через Спілки і організації висоти подачня, допущуючи підписано вида господарів і висоту запогребання шин для поодиноких господарів. Підачня такі мусить бути також півтарджені урядом провінції. Ціна шин за одну тону, т. є. 1000 кг. виносить тепер 410 К. (чотириста десять) в заліничній магазині. При вагоні звіді відборі ціна о 10—15 К. на тоні підвищується. Знайти приєднаність шин з найближчим магазином землістії. Подання також до краєвих дирекцій землістії, як і до міністерства треба вносити в українські міські і поєднані про се Краєві Товариства господарів „Сільський Господар“ у Львові.

Посади на початі. Може обидва полів, які мають присвятитися почтовому зваженню, відповідно відповідно вносити подання до дирекції пошт у Львові з додатком: напакету, по відповідності про се рівночасно кампанію Краєвого Семея Українських поштозаїв у Львові, вул. Коректів ч. 1, II поверх, де таможня може в урядових годинах, а саме в будні дні від год. 6:30—7:30 вислігнути потрібних інформацій.

З Руденіків ми відчуємо: Дня 22. серпня с. р. працював в своїй інспекційній подорожні екшн-наїсник гр. Гуйк до Руденіків. Між військовими десантниками приїхав екшн-наїсник і депутатою українських товариств політвій. В імені цього підприємства писець В. д-р Стефан Оліківич наїсник! Він не відповідає потребам національної нації, о. Симеон Кульчицький голова філії Сільського Господаря в Руденіках і д-р Григорій Таршаковець писець і голова філії Сільського Господаря в Конарії потреби господарські. Екшн-наїсник привів депутатів дуже злитиво, привібравши їх перед реквізитами нової русланської, які в с. р. належать позиції, які відповідають таємністю таємністю, які відповідають таємністю, що це відповідає місцем, де будуть мати збіжжя на вісі. Депутати вручили екшн-наїснику свої бажання на письмі.

Ленінка про поділ Галичини і сучасне становище Холмщини. Кілька членів сідіть: З дотичними українськими національностями до того союзу, в чиєму 5-го вересня в силі Купецького відбувся прочитані д. М. Ю. Шаповал, десантно відомий: „поділ Галичини і сучасне становище Холмщини“.

Поговорили про зіміровані церкви та рідні. „Тегера“ донесе, що большевики виконали прирідну смерті на вдові по Макарії Н. Рокиновичі на його діні.

ФОТОГРАФІЯ

Львів, 6. серпня 1918.
 Ніч: третя-четверта сім — ріко-кат.

величана реалістична драма п. н. —
,Жінка і паяц”

Завітра: греко-кат. Відома — ріко-кат. Перша ч.

1. Барята була „Е“, називала і в звіті звичайно слізя сечію діяю, в 5 гі частях висвітлюють діяльність Марусинська (пл. Смільки 5). В голландській філії масагетична гільдія італійська артистика Марія Новелі. Програма музична ілюстрація! Чудові допоміжні програми. Початок вже в год. 3-ї попідгодини.

1. „Українська Захоронка“ удача в неділю 2. б. та вівторку під часів. Плюситься всінші Товариства, щоби таємна діяльність держави від зборки.

1. Хто хоче побачити щось незвичайне, нехай піде на драму „Жінка і паяц“, яку висвітлює таємний під час таємного позначення кіно Копиця.

1. П. Дм. Стасюка, медика, який 1914 р. був в шпиталі в Судовій Вишні, о підданні своєї ідемії. М. Світлик Дармілівка, Судової Вишні.

1. Тов. Ленкюю Михайло прошу надати свою адресу — д-р В. Кіцуя Wr. Neuhadl garn. Menage.

1. Огісим відклікаю оголошене повідомлене в „Ділі“ ч. 191 в 24 серпня с. р., під час особою, яка підішла під моє названня підписуючи мене повідомленням. Прошу протягти мене особою якої названо мій вже відоме іменем і маківським, або щоби вложила 20 К на фонд міністра. — Галицька, Язичник.

1. Важче для Копиця, Гуситини, Скалатини і Теребовельщини. В дніх 23, 24, 1. 25. вересня уряду Філії „Сільського Гесюдара“ в Кошильських курсах військо-адміністративних відомостей і відбудови краю. Всі інтелігенти і слідом після селяни в тих місцях повинні взяти участь в тих курсах.

1. Професор Дмитро Шумей взолить ласкаво подати свою адресу Кокодинському, Львів, вул. Гелемба 4.

Своєю Генеральною Репрезентацією для заключення обезпечення на життя в VIII. країні під часів в Східній Галичині установила „КАРПАТИЯ“, однократно українські Товариства військових обезпечення на життя і ренти у Львові вул. Руська ч. 18. Ц. к. австро-угорський військовий фонд відів і спірту Львові, вул. Слов'янського 16.

Одже через „фонд відів і спірту“ можна обезпечитися в „КАРПАТИЯ“. Від агентів „фонду“ треба виразно домагатися обезпечення в „КАРПАТИЯ“. — Хто підпише акцію „фонду“ в цілі обезпечення в „КАРПАТИЯ“, підпише „КАРПАТИЮ“. XII 2-2?

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТ

д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ

відкриває в Тарнополі адвокатську канцелярію при вул. Коперника 18. (партер). 178 12-7

Новозіліктій

САЛЬОН МОД — Третого Мая 11а
 Фридрихії Феліко поручає останні новини на біжчий сезон. XIII 2-2

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

ХТО знає адресу п. Івана Ставничого зі Станиславівською відомою ласкою надавати с. Димитрову Катерині, Wien VIII. Lainigergasse №. 34а Т. 4.

Співочий дік Еренбергський пискар в міській підприємстві практикою отримав сьогодні посаду. Адреса: А. Л. Симбір, Конарського 7.

Вдова по селянину прийме місце управи домом у селянинка. — о. Боднарський, Львів, Мурарська 4.

458
 460 1-2
 461 1-2

ОГОЛОШЕНЯ.

Р людина-демона, в якій руках мушка стояла піднятим позицією, голос з набуваєм походженням знаменита артистика Лія Мара.

Настроєний гоцер фільтармонії оркестру, якою платою Піт Караке и заспівали, які відбувають, однак коли постійно що сіноки видається. Антоніо ч. 3 двері 9

Українські отроти, відмінного подає винищувача, які відбувають в собстві від В. Вільямса, уроки ч. 42. 1-2

Парохія Пяткова діл. Віртуозного до землі, самі добре прикмети, але аж 3 кілометри від Перемишля.

ПІДІЛІЦІЯ. В четвер, дія 12. вересня с. р. публична лініція около 20 стоянок поїздок з. к. Етапенінгверківська 20. Львів, вул. Набережна ч. 20. Більші інформації у діл. Етапенінгверкітті.

Українські книжки. Хто має наявіть закупити Тисячі книжок (блакитністю) хай звернеться до Ярослава Янкевича, студента університету Львові вул. Крашевського ч. 23/1.

Півшумну інструкцію на цілій відомості для учнів I і II. класів гімназії, III. відомості. Платна дуже добра і ціле удержані, Гр. кат. Уряд парох. Ліпниці, п. Іосо. 427 3-3

Пропозиція з кінцем червня в околиці Софіївки, Богородчан, Станиславова пис. Францієрієр Білій в чорній ухом і півмісяцю на одній очі, над другим оком чорна брова, і ухо відже біле. Називає ся Гізо. Віддававши, збогативши, хто дасть більшу відомість жертву 100 Згода: К. Яців, Львів, Пітцького біліх.

Штучні церковні цвіти
 ворує

Стефанія Пегорецька
 в СТРИЮ.

Пошукую учительки (селянинки) на цілій відомості до двох учнів з VII. і VIII. класів відомості. Гочарар після мови, о. Ед. Коечовський гр. кат. парох в Чолганах, почта білехів.

Приватні курси гри на сіриці. Зголосження від 3—5 по попідгодину приймає Левицький — вул. Мурарська 29/7.

Заведення виховання. з жіночою школою ліцеальню враз з присвяченням приготовляючи в правій публичній підставі розпорядження з. к. Міністерства відомості і просвіти в 11. лютого 1918 ч. 1. Чернівці, вул. Пасіка ч. 51. — Заведене уряджене при застосуванні всіх діяльності гигієни. — Мова викладена місцева, при грунті наукі яківка: — українського, французького і англійського. — В дії конвертація в французькій і англійській мові. Лескій музиканти у дипломовані професорки підінської консерваторії, приготовлені аспіденти музичних консерваторій. — Виховані і опіка відповіді. Усія праця приступає інформації у діл. відповідно до уставу діяльності. — Власні до 15 вересня 1918.

Важко для Біддиції, Зелочівщини і Залозчини — В дніх 17., 18. і 19. жовтня с. р. уряд філія

,Сільського Господаря“ в Біддиції курс військо-адміністративних відомостей і відбудови краю

Всі інтелігенти і свідоміші селяни з цієї відомості повинні взяти участь в тім курсі.

МАШИНИ ДО ШИЯ

найкращих системів найкращі
 шо можна набути у філії

АЛЕКСАНДЕР МАЛІМОВ

склад машин до шиття

Львів, вул. Валова ч. 11

Варстат ремонтування.

В друкарні „Діл“ Львів, Роза ч. 18